Р Е Ш Е Н И Е
№ 40277

гр. София, 16.10.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Второ отделение 77 състав,** в публично заседание на 24.09.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Евгения Баева

при участието на секретаря Антонина Митева, като разгледа дело номер **7082** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 226, ал. 1, вр. чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 38, ал. 8 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Образувано е след отмяна на Решение № 14545/12.08.2024 година, постановено по адм.д. № 3100/2024 година по описа на Административен съд – София-град с Решение № 6103/04.06.2026 година, постановено по к.адм.д. № 10243/2024 година по описа на Върховния административен съд на Република България и връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на същия съд. Производството е започнало по жалбата на А. Д. А. от [населено място] срещу Решение № ППН-01-527/2022/16.02.2024 година на Комисия за защита на личните данни.

Жалбоподателят твърди, че решението е постановено при неправилно приложение на материалния закон. Твърди, че „Обединена българска банка“ АД няма легитимен интерес да достъпи личните му данни, съдържащи се в Централния кредитен регистър. Твърди, че не е дал съгласието си личните му данни да бъдат използвани, както и че не е в облигационни отношения с нея. Моли съда да постанови решение, с което да отмени обжалваното решение и да върне преписката по жалбата му на административния орган за ново произнасяне.

Ответникът – Комисия за защита на личните данни, не изпраща представител и не изразява становище по същество. В писмено становище от 03.06.2024 година изразява становище за неоснователност на жалбата. Моли съда да постанови решение, с което да отхвърли жалбата. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна – „Обединена Българска банка“ АД, чрез процесуален представител, оспорва жалбата. Твърди, че оспореното решение е постановено при спазване на процесуалните

правила, правилно приложение на материалния закон и в съответствие с целта му. Претендира направените пред инстанциите съдебно-деловодни разноски.
Съдът, след преценка на представените по делото доказателства, доводите и възраженията на страните в производството, намира за установено от фактическа и правна страна следното:
Административното производство е започнало въз основа на подадена от А. Д. А. жалба с рег. № ППН-01-527/23.08.2022 година.
В жалбата се съдържат оплаквания, че „Обединена Българска банка“ АД - С., в нарушение на правилата за защита на личните данни, на 13.01.2022 година е достъпила негови лични данни, съдържащи се в Централния кредитен регистър. Жалбоподателят твърди, че не е клиент на дружеството и не е давал съгласие за ползване на личните му данни. Твърди, че за нарушението е узнал на 20.07.2022 година от издадена от Българската народна банка справка по чл. 56, ал. 1 от Закона за кредитните институции.
Жалбата е приета за разглеждане с решение на Комисията за защита на личните данни, обективирано в Протокол № 8/15.03.2023 година.
Ответникът по жалбата е представил писмено становище, в което твърди, че направената на 13.01.2022 година справка в Централния кредитен регистър е във връзка с просрочие по договор за банков кредит от 06.08.2020 година в размер на 50 000 лева, с 565 дни.
Административният орган е разгледал жалбата в открити заседания, проведени на 28.06.2023 година, 01.11.2023 година и 31.01.2024 година.
С Решение № ППН-01-527/2022/16.02.2024 година Комисия за защита на личните данни е обявила жалба с рег. № ППН-01-527/23.08.2022 година за неоснователна. За да постанови този резултат органът е приел, че „Обединена Българска банка“ АД е обработвала личните данни на жалбоподателя, съобразно принципа на законност по чл. 5, § 1, буква а) от Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 година относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Общ регламент относно защитата на данните) (ОРЗД).
Решението е съобщено на жалбоподателя на 28.02.2024 година, поради което подадената на 11.03.2024 година жалба е в срока по 38, ал. 8 от ЗЗЛД.
Между страните не се спори, а се и установява от представени Договор за потребителски кредит № LD2022010138/07.08.2020 година, че жалбоподателят и заинтересованата страна са в облигационни отношения помежду си.
Не се спори, че на 13.01.2022 година „Обединена Българска банка“ АД е направила справка в Централния кредитен регистър.
Въз основа на подаден от жалбоподателя сигнал, че не е подписвал договор за кредит е образувано досъдебно производство.
По делото не са представени доказателства, че между жалбоподателя и заинтересованата страна, с влязло в сила съдебно решение е установено, че не съществува договор за банков кредит.
Съдът намира, че оспореното решение е издадено от компетентен орган, арг. чл. 38, ал. 3 от ЗЗЛД и при спазване на административнопроцесуалните правила. Жалбата, въз основа на която е образувано производството, е подадена в предвидения в чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД срок. На страните е дадена възможност да изразят становищата си. Относимите факти са установени. Актът съдържа ясни мотиви и разпоредителна част.
Решението е постановено и при правилно приложение на материалния закон.
Съгласно чл. 4, т. 1 от ОРЗД „лични данни“ означава всяка информация, свързана с идентифицирано физическо лице или физическо лице, което може да бъде идентифицирано

(„субект на данни“); физическо лице, което може да бъде идентифицирано, е лице, което може бъде идентифицирано, пряко или непряко, по-специално чрез идентификатор като име, идентификационен номер, данни за местонахождение, онлайн идентификатор или по един или повече признаци, специфични за физическата, физиологичната, генетичната, психическата, умствената, икономическата, културната или социална идентичност на това физическо лице. Според чл. 4, т. 2 от ОРЗД, „обработване на лични данни“ означава всяка операция или съвкупност от операции, извършвана с лични данни или набор от лични данни чрез автоматични или други средства като събиране, записване, организиране, структуриране, съхранение, адаптиране или промяна, извличане, консултиране, употреба, разкриване чрез предаване, разпространяване или друг начин, по който данните стават достъпни, подреждане или комбиниране, ограничаване, изтриване или унищожаване.
В конкретния случай е безспорно, че „Обединена Българска банка“ АД е обработила лични данни на А. Д. А..
Спорът се свежда до това дали обработването е на легитимно основание.
Според принципите, заложени в чл. 5, § 1 от ОРЗД личните данни са обработвани законосъобразно, добросъвестно и по прозрачен начин по отношение на субекта на данните и подходящи, свързани със и ограничени до необходимото във връзка с целите, за които се обработват („свеждане на данните до минимум“).
Съгласно чл. 6, § 1 от ОРЗД обработването е законосъобразно, само ако и доколкото е приложимо поне едно от следните условия: а) субектът на данните е дал съгласие за обработване на личните му данни за една или повече конкретни цели; б) обработването е необходимо за изпълнението на договор, по който субектът на данните е страна, или за предприемане на стъпки по искане на субекта на данните преди сключването на договор; в) обработването е необходимо за спазването на законово задължение, което се прилага спрямо администратора; г) обработването е необходимо, за да бъдат защитени жизненоважните интереси на субекта на данните или на друго физическо лице; д) обработването е необходимо за изпълнението на задача от обществен интерес или при упражняването на официални правомощия, които са предоставени на администратора; е) обработването е необходимо за целите на легитимните интереси на администратора или на трета страна, освен когато пред такива интереси преимущество имат интересите или основните права и свободи на субекта на данните, които изискват защита на личните данни, по-специално когато субектът на данните е дете.
Съдът намира, че при наличието на сключен между страните договор за банков кредит обработването на личните данни на жалбоподателя е легитимно.
Твърдението на жалбоподателя, че не е сключвал такъв договор не е достатъчно, за да обоснове извод за нарушение. По делото няма данни за приключило гражданско производство, от което да се направи извод, че между жалбоподателя и заинтересованата страна не съществува правоотношение по договор за банков кредит.
За заинтересованата страна е налице валидно сключен договор за банков кредит, по който е направена спорната справка.
Предвид изложеното, съдът намира, че жалбата следва да се отхвърли.
На ответника следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер на 204,52 евро, на основание чл. 143, ал. 3 от АПК, вр. чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ.
На заинтересованата страна следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер на 204,52 евро, на основание чл. 143, ал. 4 от АПК, вр. чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ.
Предвид горното, съдът

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на А. Д. А. от [населено място] срещу Решение № ППН-01-527/2022/16.02.2024 година на Комисия за защита на личните данни.
ОСЪЖДА А. Д. А., ЕГН [ЕГН], от [населено място],[жк], [жилищен адрес]05 ДА ЗАПЛАТИ на Комисия за защита на личните данни сумата от 204,52 (двеста и четири и 0,52) евро, представляваща юрисконсултско възнаграждение.
ОСЪЖДА А. Д. А., ЕГН [ЕГН], от [населено място],[жк], [жилищен адрес]05 ДА ЗАПЛАТИ на „Обединена Българска банка“ АД, със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], ЕИК[ЕИК] сумата от 204,52 (двеста и четири и 0,52) евро, представляваща юрисконсултско възнаграждение.
РЕШЕНИЕТО може да се обжалва с касационна жалба в 14 дневен срок от получаване на съобщението пред Върховния административен съд на Република България.

СЪДИЯ: